

MOLNÁR FERENC

JÁTÉK
A KASTÉLYBAN

ANEKDOTA HÁROM FELVONÁSBAN

SZEMÉLYEK

TURAI

GÁL

ÁDÁM

ANNIE

ALMÁDY

TITKÁR

LAKÁJ

Történik egy kastélyban az olasz tengerparton.

ELSŐ FELVONÁS

Díszes vendégszoba egy nagyon szép tengerparti kastélyban. Balról és jobbról ajtó. A színpad közepén garnitúra: kanapé, asztal, két karosszék. Hátul nagy ablak. Csillagos éjszaka. A színpadon sötétség van. Mikor a függöny felgördül, a bal oldali bejáratajtó felől hangos férfibeszélgetés hallatszik. Nyílik a bejáratajtó, és három szmokingos úr lép be a szobába. Az egyik rögtön felcsavarja a villanyt. Némán mennek a középre, ott az asztal köré állnak. Mind a három rágyújt. Aztán egyszerre ülnek le. Gál a bal oldali, Turai a jobb oldali karosszékbe. Ádám középtűt, a kanapéra. Igen nagy, majdnem kínos szünet. Füstfelhők. Kényelmes terpeszkedés. Csend. Aztán:

GÁL

Min gondolkozol olyan nagyon mélyen?

TURAI

Azon gondolkodom, hogy tulajdonképpen milyen nehéz egy színdarabot elkezdeni. Mindjárt a darab legelején, mikor elkezdődik, bemutatni a főszereplőket.

ÁDÁM

Az nehéz is lehet.

TURAI

De még milyen nehéz. Elkezdődik az előadás. A nézőtér elcsendesedik. Színészek lépnek be a színpadra, és kezdődik a kínlódás. Eltart egy örökkévalóságig, néha pláne egy egész negyedóráig, amíg a publikum megtudja, hogy melyik kicsoda és mit akar.

GÁL

Érdekes a te agyvelőd. Egy pillanatra sem tudod elfelejteni a mesterségedet.

TURAI

Azt nem is lehet.

GÁL

Nem múlik el egy félóra, hogy ne beszélnél színházról, színészekről, darabokról. Más is van a világon.

TURAI

Nincs más. Drámaíró vagyok, és ez nagy átok. Már Alphonse Daudet megírta az emlékirataiban, hogy mikor az apja meghalt, arra gondolt, micsoda hatásos jelenet volna ez a színpadon.

GÁL

Jó, azért ennyire mégsem lehet az ember rabszolgája a mesterségének.

TURAI

Aki nem lehet ura, az rabszolgája. Középút nincs. Hidd el, az nem tréfa: egy darabot jól elkezdeni! Ez egyike a legnehezebb színpadtechnikai problémáknak. Gyorsan mutatni be a figurákat. Vegyük például itt ezt a képet: mi hárman. Három szmokingos úr. Ha nem ennek a nagyúri kastélynak ebbe a szobájába lépnénk be, hanem egy színpadra, épp, mikor egy darab kezdődik. Egy csomó érdektelen dolgot kellene összevissza beszélnünk, amíg kiderülne, hogy kik vagyunk. Hát nem volna sokkal egyszerűbb a dolgot úgy kezdeni, hogy előállunk és bemutatkozunk? *(Feláll.)* Jó estét. Mi hárman itt, ebben a kastélyban, vendégek vagyunk, most az ebédlőből jövünk, kitűnően vacsoráztunk, megittunk két üveg pezsgőt. Az én nevem Turai Sándor, színműíró vagyok, harminc éve írok darabokat, ebből élek. Pont. Most te.

GÁL

(Feláll.) Nevem Gál, szintén színműíró vagyok, ugyancsak darabokat írok, mégpedig kivétel nélkül mindig ennek az itt jelen levő úrnak a társaságában. Mi ketten híres darabíró-firma vagyunk. Minden jó bohózat és operett-szöveg színlapján ez áll: írta Gál és Turai. Természetesen szintén ebből élek.

GÁL ÉS TURAI

(*Egyszerre.*) Ez a fiatal úr pedig...

ÁDÁM

(*Feláll.*) Ez a fiatal úr pedig, engedelműkkel, Ádám Albert, huszonöt éves, zeneszerző. Én írtam a zenét ennek a kedves két úrnak a legújabb operettjéhez. Ez az első színpadi munkám. Ez a két éltes angyal fedezett fel engem, és most az ő segítségükkel szeretnék híres lenni. Ők hívtak meg ide, ebbe a kastélyba is. A frakkomat és a szmokingomat ők csináltatták. Tudniillik egyelőre még szegény és ismeretlen vagyok. Egyébként: korán árvaságra jutottam, és a nagymamám nevelt fel. A nagymamám már meghalt. Most egyedül vagyok a világban. Se nevem, se pénzem.

TURAI

De fiatal vagy.

GÁL

És tehetséges.

ÁDÁM

És szerelmes vagyok a primadonnába.

TURAI

Ezt már nem kellett volna mondanod, ezt már a publikum magától is kitalálta volna.

Mind a hárman leülnek.

TURAI

Hát nem ez volna a legegyszerűbb, így kezdeni egy darabot?

GÁL

Hiszen ha ezt lehetne, könnyű volna darabot írni.

TURAI

Nem olyan nehéz az, hidd el. Nézd, kérlek: az egész dolog..

GÁL

Jó, jó, jó, csak ne kezdj megint színházról beszélni. Tor-kig vagyok veled. Majd holnap beszélünk, ha parancsolod.

TURAI

Igazad van. Végre egypár boldog, gondtalan óra. Ez a szép autótutazás! Olaszország! És Isten veled, íróasztal, írógép, Isten veletek, rossz illatú kulisszák, hamis színészek és igazi direktorok! Egész évben örülök ennek a pár hétnek, amelyet itt szoktam tölteni. Remek hely, egyszerű házigazda, igazi barát és igazi úr, aki szabadjára enged a vendégeit! Aztán szeretem ezt a finom, gazdag világot itt, amely annyira nélkülözhetetlen még a legrosszabb operettszövegben is. És ne felejtjük el a legnagyobbat – uraim –, készen van a munka! Készen van az új operett! És nyár van, és szép az éjszaka, és előttünk a kék tenger, és remek volt a vacsora... *(Órájára néz.)* ...és még nincs is nagyon késő. Két óra tíz perc. Egy szép nap. Érdemes megjegyezni.

GÁL

Péntek.

TURAI

Úgy van.

GÁL

Bár ne volna úgy.

TURAI

Püff! Kezdődik az önkínzás a babonával.

GÁL

Kérlek, nem szabad pénteken érkezni.

ÁDÁM

(Boldogan ábrándozik a kanapén.) Ugyan, uraim... mindegy az... péntek, szombat, vasárnap, tavasz, nyár, ősz, tél. Minden szép! *(Lecsukja a szemét.)*

TURAI

Nekem a kedd a rossz napom. *(Gálhoz.)* Például te kedden születted.

GÁL

Hát, kérlek. Eddig már a következő pechjeink voltak a péntek miatt. Délben San Martinónál zuhogó eső és gumidefekt, emiatt: egy óra késés. Délután Fierónál

kutyagázolás, megállás, népgyűlés, veszekedés és fizetés. Emiatt: ideérkezés este nyolc helyett tízkor. Péntek. Ki nincs itthon? A nagyszerű házigazda és az egész társaság, köztük az, aki miatt tulajdonképpen idejöttünk. Kiránduláson vannak. Péntek. Hol a primadonna, az ifjú és tehetséges, a legszebb, a legédesebb, ennek a kastélynak legfontosabb vendége? Velük van a kiránduláson. Viszszajön estére? Nem. Mikor jön vissza? Nem tudja senki. Péntek.

TURAI

Majd csak hazajön.

GÁL

Ha most jön, már szombaton jön.

ÁDÁM

(*Ábrándozva.*) Ah! Holnapig várni... hogy láthassam...
Egy egész hosszú éjszaka...

GÁL

Péntek.

TURAI

Hát jó. Most jövök én. Péntek: ragyogó ebéd San Martinóban, felülmúlhatatlan eszpresszókávé. Igaz: mialatt ebédeltünk, zápor. De a kávénál váratlanul napsütés, tehát pormentes országút és illatos levegő. Kutyagázolás, népgyűlés, igaz. De két szerencse: kutya életben maradt, és minket nem vertek meg. Megérkezés a kastélyba későn, igaz, de megint szerencse: senki sincs itthon, a fáradt utasoknak nem kell kínos társalgást folytatniok, és mégis felséges paprikás csirkét kapnak, messze a hazától, az olasz tenger partján. És a fő szerencse, a legnagyobb: ez a szoba itt, ez a szoba itt az angyalé mellett, evvel az átjáróajtóval... (*Ádámbhoz, erősen hangsúlyozva.*) ...evvel az átjáróajtóval... épp ez a szoba üres, és hála régi barátságomnak a főkomornyikkal, számunkra kijelöltetik. Ez csak szerencse.

GÁL

(*Ádám felé.*) Az ő szerencséje.

TURAI

Az ő szerencséje a mi szerencsénk is. Ha ők ketten boldogok, neki szebb melódiák jutnak eszébe, és az angyal szebben énekl. A siker pedig közös. Mindenikünké. Nincs itthon? Annál szebb lesz a meglepetés: az angyal az éj folyamán mit sem sejtve hazaérkezik a kirándulásról, bemegy a szobácskájába, lenyugszik az ágyacskájába...

GÁL

Mért kicsinyítesz, te bájos? Szép nagy szobája van, és óriási ágya. Én ismerem ezt a helyet.

TURAI

Mindegy. A fő, hogy hazajön, nem is sejt, hogy mi itt vagyunk és elhoztuk neki a kész operettet – uraim! –, a kész operettet, és hajlandók vagyunk neki ebből az operettből elénekelni azt a még nem világhírű, de biztosan világot hódító nagy valcert, a fővalcert, az égbe szárnyaló valcert, amelyet ez az ártatlan gyermek, szerelmes fiatal szívének minden lelkesedésével...

GÁL

(*Közbevág.*) Elég! Még elbizakodik. (*Órájára néz.*) Mindjárt fél három. Uraim! Van egy indítványom. Feküdjünk le. Holtfáradt vagyok. Énekeljünk holnap. Ha eddig nem jött, reggelig marad. Én ismerem ezt a házat. Reggel öt-kor keltünk fel, négyszáz kilométer zúg a fejemben. Az ártatlan ifjú már alszik is.

ÁDÁM

(*Féltálmából felriad.*) Nem alszom. Minden szót hallok.

GÁL

Hát mit mondtam?

ÁDÁM

Reggel öt-kor, négyszáz kilométer, valamit a fejjeddel...

GÁL

Na látod.

TURAI

Én se bánom, ha a meglepetést reggelre halasztjuk. Majd a valcerrel ébresztjük fel.

MAGVETŐ
KÖNYVKIADÓ ÉS KERESKEDELMI KFT.
www.magveto.hu
www.facebook.com/magveto
magveto.kiado@lira.hu
Felelős kiadó Dávid Anna

Nyomta és kötötte a Generál Nyomda Kft., 2023-ban
6728 Szeged, Kollégiumi út 11/H
www.generalnyomda.hu

Felelős szerkesztő Szegő János
Kézirat-előkészítő Hradeczky Moni
Korrektor Balogh Emerencia
Műszaki vezető Takács Klári
A kötetet Pintér József tervezte
Kiadványszám 9297
Garamond Premier betűtípusból szedve
ISSN 2498-7514
ISBN 978 963 14 4320 2